

Zázračné mládí na Forfestu

Zvláštním článkem bych se rád zmínil o třech koncertech, které spojoval jeden společný, a z hlediska posluchačů mimořádně atraktivní aspekt.

Řeč je o koncertě s kompletním provedením klavírních sonát Luboše Fišera 22. 6. 2013, recitálu sopranistky Nao Higano (Japonsko) 3. 7. 2013 a o vystoupení violisty a skladatele Ondřeje Štochla 4. 7. 2013. Koncerty se uskutečnily podvakrát ve Sněmovním sále kroměřížského Arcibiskupského zámku a ten poslední v chrámu sv. Jana Křtitele v Kroměříži.

Co měly společného? Interpretační spoluúčast těch nejmladších, v posledním případě dokonce dítěte, kteří svým starším partnerům určitě jen nesekundovali.

Na provedení Fišerových sonát se spolu s profesorkou kroměřížské Konzervatoře P. J. Vejvanovského Martinou Mergentálovou (vynikající provedení Sonát č. 1, 7, 8, z nichž jen č. 1 provedla z not) spolupodílel teprve student pražské Konzervatoře, ale rovněž úspěšný učitel klavíru a skladby na ZUŠ **Jan Stojánek**. Ten zvedl posluchače i přítomné kritiky ze židle technicky precizním, snad až efektním a vysoce muzikálním provedením Sonát č. 3, 4, 5 a 6. Také on zahrál pouze Sonátu č. 4 z not, ostatní z paměti.

Se sopranistkou N. Higano z Japonska, po absolvování doktorského studia na VŠMU žijící v Kroměříži a vyučující na zdejší Konzervatoři P. J. Vejvanovského, spolupracovala úžasně citlivě a technicky bezproblémově mladá slovenská pianistka a profesorka bratislavského Konzervatória Zuzana Biščáková. Třetím „do party“ byl student teprve 3. ročníku bratislavského Konzervatória, klarinetista **Martin Adámek**. Nejsa klarinetista dovolím si tvrdit, že tento chlapec splňuje už dnes nároky na studenty, ne-li absolventy hudebních akademií. Nejpřesvědčivěji to dokázal v naprosto suverénním a technicky jedinečném provedení známé Sequenze IXa pro sólový klarinet Luciana Béria - se všemi jejími technickými finesami, vtipem a ne zrovna jednoduchou tektonikou.

Třetí v mém výčtu byla teprve 12letá houslistka **Tereza Horáková** z Prahy. Housle studuje u skladatele a violisty Ondřeje Štochla, v průběhu jehož recitálu excelovala v Sonatě Natalis pro sólové housle Petera Grahama. Technicky i výrazově nelehkou skladbu, obtížnou i z hlediska formové výstavby, zvládla suverénně s výrazem „co je na tom?“ a troufám si tvrdit ke spokojenosti Bohem obdařeného autora.

Doporučuji si jména **Jan Stojánek**, **Martin Adámek**, **Tereza Horáková** dobře zapamatovat. Teprve o nich uslyšíme. Doufám, že o **Janu Stojánkovi** také jako o skladateli...

Jan Grossmann